

In de afgelopen jaren heeft het internetgebruik een enorme vlucht genomen. Het is uitgegroeid tot een onvermijdelijk medium, voor jong en oud.

Na het ervaren van de vele voordelen van dit medium komen nu ook de nadelen steeds meer op de voorgrond.

Naast informatieverschaffing d.m.v. nieuws websites en blog's, zijn er diverse groeperingen die zich steeds meer profileren op het internet; en niet zonder gevolg. Deze nieuwe vorm van informatieoverdracht brengt ook problemen met zich mee. Problemen zoals : intimidatie, psychische schade, belediging, inbreuk op privacy en zelfs seksuele mishandeling.

Naast het informeren van de jeugd via scholen, moeten ook opvoedkundigen juist geïnformeerd worden. Gelukkig gebeurt dit al.

Helaas kun je niet van iedere opvoedkundige verwachten voldoende te weten over het fenomeen internet en de huidige 'hote' sites.

Een exploitant/beheerder van een website weet dat wel. D.w.z. hij is op de hoogte of zou dat moeten zijn van de informatie die wordt gepubliceerd op zijn website. Een website biedt oneindig veel mogelijkheden, welke alleen zijn gelimiteerd aan de ideeën van de exploitant/beheerder.

Waar video's een informatief keurmerk hebben en reclames zich aan de reclamecommissie moeten verantwoorden, is het internet anno 2007 nog steeds vogelvrij!!!

Dit is waarschijnlijk toe te kennen aan de aard van het fenomeen internet: Snel en altijd wisselende inhoud, de 'twee-weg communicatie' en de multimediale mogelijkheden. Dit alles maakt internet tot een moeilijk te reguleren/controleren medium.

Ondanks beheerders en reglementen op diverse websites, is het mogelijk dat op websites informatie verschijnt die niet altijd geschikt is voor de minderjarige bezoeker. Daarnaast, vele websites derven inkomsten via reclame en de hoogte van de inkomsten is veelal gerelateerd aan de aantallen bezoekers op de site.

Het gevolg hiervan is bijvoorbeeld : Advertenties die niet geschikt zijn voor de jeugdige doelgroep of een overdaad aan betaalde diensten..

Hierdoor is het zeer moeilijk, dan al niet onmogelijk, om als opvoedkundige een beeld te krijgen van diverse websites en of die wel geschikt zijn voor een minderjarige.

Zoals Kijkwijzer een classificatie geeft aan films, denken wij dat het noodzakelijk is om een soortgelijk systeem voor websites te realiseren.

Ons doel : een up2date classificatie systeem en richtlijnen voor websites die zich richten op jeugd in de leeftijdsgroep 3-16 jaar.

Doordat er geen wettelijke verplichting is voor een keurmerk voor websites, is er alleen de 'morele' verplichting die een beheerder heeft om duidelijke en accurate informatie over de content van zijn website te verschaffen.

Ook de motivatie om een site publiekelijk te 'labelen' is laag. Door een keurmerk op een site te plaatsen voelen uitbaters zich vaak bestempeld.

Een classificatiesysteem is bedoeld om websites neutraal en objectief te classificeren en, waar mogelijk, de ouders/opvoeders informatie en mogelijkheden te bieden om de door hun ongeschikt bevonden websites niet te laten blootstellen aan hun kinderen.

Het is niet gek om te zeggen dat een keurmerk voor websites een onmogelijke taak is zonder enige wettelijke verplichting . Hierdoor is de realisatie van zo'n keurmerk niet zozeer beperkt door de techniek of opzet van een classificering, maar door de niet (aanwezige) verplichting voor uitbaters van websites.

Surfwijzer pleit dan ook voor de combinatie van een informatief keurmerk en een daadwerkelijke preventieve oplossing voor opvoeders.

Johan Gravemaker

{backbutton}